

*Bli inte rädd om Ängeln
plötsligt sitter vid ditt bord
och sakta stryker ut vecken
på duken under ditt bröd.....*

I poeten Rainer Maria Rilkes dikter spelar änglar en framträdande roll. De skildras med oändlig ömhet. Men det handlar hos honom absolut inte om knubbiga bokmärkesänglar eller leende skyddsänglar. Rilkes änglar är mäktiga och - till att börja med - skrämmande varelser. De framstår som någonting som behövs för vårt medvetandes spegling mot det outsägliga. Änglarna står för övermänskliga varseblivningskrafter som förskräcker människan. Vi är ännu inte mogna att stå ut med ett ängel möte.

Rilkes dikter visar vidare hän på att änglarnas viktigaste uppgift är att behålla oss i sitt medvetande, att rädda vår andliga realitet, vårt medborgarskap i den andliga världen. Änglarna hjälper oss så att vi inte faller ur änglahierkiernas medvetande. För där människan inte vårdar förbindelsen med sin ängel förlorar hon substans och blir andligt sett tunnare. Den som idag förlorar sin ängel har i morgon förlorat sin mänsklighet är Rilkes stränga budskap.

Utifrån hans ståndpunkt är därför vår tids viktigaste fråga: "Hur blir jag synlig för min ängel?" Vi måste göra något, bidra med något för att bli intressanta för änglarna - annars händer inte mycket. Genom att tänka väsentliga tankar väcker vi änglarnas intresse för oss, medan ytliga och självupptagna funderingar är meningslösa för dem. Adventstidens möjligheter till kontemplation och inre ro är en stor hjälp på vägen att göra sig upptäckbar för änglavärlden. Här kan vi bjuda in Ängeln att sitta vid vårt bord, titta tillsammans med den och visa ett uppriktigt intresse för det öde som den bär på.

Den största händelsen i änglarnas öde var när Kristus lämnade den andliga världen och steg ner till människorna. Det som för oss blev vår framtids räddning och frälsning är för änglarna en stor förlustupplevelse - de blev övergivna, lämnade, från ett perspektiv sett. Men de återfinner Kristus i människohjärtan som tagit upp honom där. Att komma till insikt om hur beroende änglarna är av oss människor är omskakande. Deras framtid bygger på vår relation till Kristus! Adventstiden talar om detta till oss. Den berättar att änglarnas himmel är människornas värld, där Kristusberörda människohjärtan lyser upp som stjärnor.

(Ylwa Breidenstein)